

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ УКРАЇНИ

АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

Україна, 03680, МСП, м. Київ-35, вул. Урицького, 45
Тел.: (044) 494 06 06 Факс: (044) 494 06 67

Р І Ш Е Н Н Я

29 грудня 2014 року

Колегія Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затверджена розпорядженням Голови Апеляційної палати Висоцької Л.В. від 27.05.2014 № 29 у складі головуючого Шатової І.А. та членів колегії Жмурко О.В., Кулик О.С., розглянула протест Голови Державної служби інтелектуальної власності України (далі – Державна служба) від 08.05.2014 на рішення колегії Апеляційної палати від 25.04.2014, прийняте за результатом розгляду заперечення Голубенка О.Б. та Балінченка О.П. проти рішення Державної служби від 05.08.2013 про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № т 2012 16537.

Розгляд протесту здійснювався на засіданні 06.06.2014, 12.09.2014 та 29.12.2014.

Представник апелянта – відсутній.

Представник Державного підприємства «Український інститут промислової власності» (далі – ДП «УІПВ») – Майданюк Н.Ф.

Під час розгляду протесту Голови Державної служби колегією Апеляційної палати з розгляду протесту були взяті до уваги такі документи:

1. Заперечення Голубенка О.Б. та Балінченка О.П. від 02.10.2013 (вх. № 17994) проти рішення Державної служби від 05.08.2013 про відмову в реєстрації знака «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № т 2012 16537.

2. Додатки до заперечення:

- копія рішення Державної служби від 05.08.2013 про відмову в реєстрації знака «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № т 2012 16537;

- бібліографічні дані свідоцтва України № 158433 «ГОЛЦІНСЬКІ ВИНА, зобр.» за заявкою № т 2011 11825.

3. Копії матеріалів заявки № т 2012 16537, зокрема, мотивована відповідь заявника від 08.07.2013 на повідомлення закладу експертизи від 19.06.2013 № 18533/3 про можливу відмову у реєстрації знака за заявкою № т 2012 16537.

4. Доповнення до заперечення від 30.09.2013 (вх. № 20074 від 04.11.2013).

5. Доповнення до заперечення від 27.01.2014 (вх. № 1611 від 04.02.2014) та додатки до нього: лист Кримської республіканської установи «Алупкінський палацово-парковий музей-заповідник» від 16.01.2014 № 18, проект технічних умов ТУ У 11.0-001:2014 «Напої виноградні винні міцні» та проект технологічної інструкції на виробництво напою виноградного винного міцного «Виноградна горілка графа М.С.Воронцова» (Виноградная водка графа М.С. Воронцова).

6. Рішення колегії Апеляційної палати від 25.14.2014 про задоволення заперечення Голубенка О.Б. та Балінченка О.П. від 02.10.2013 проти рішення Державної служби від 05.08.2013 про відмову в реєстрації знака для товарів і послуг «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № т 2012 16537.

7. Протест Голови Державної служби від 08.05.2014.

Колегія Апеляційної палати, призначена для розгляду протесту Голови Державної служби, вивчила і проаналізувала аргументацію сторін, що міститься в матеріалах справи, мотиви, викладені у рішенні Апеляційної палати від 25.14.2014 та в протесті, та встановила наступне.

05.08.2013 Державною службою було прийнято рішення про відмову в реєстрації знака «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № т 2012 16537. Рішення прийнято на підставі висновку закладу експертизи про те, що заявлене позначення є таким, що суперечить публічному порядку, оскільки:

- відтворює ім'я і прізвище відомої в Україні особи, а саме: М.С.Воронцова. Михайло Семенович Воронцов (1782-1856) – російський державний діяч з роду Воронцових, генерал-фельдмаршал, генерал-ад'ютант, герой війни 1812 року. У 1815-18 рр. командир російського окупаційного корпусу у Франції. У 1823-44 рр. новоросійський і бессарабський генерал-губернатор; на цій посаді багато сприяв господарському розвитку краю, будівництву Одеси та інших міст. Замовник і перший господар Алупкінського палацу. У 1844-1854 рр. намісник на Кавказі. Граф Михайло Семенович Воронцов зіграв величезну роль у розвитку кримського виноградарства. У своїх південно-бережних маєтках в Гурзуфі, Алупці, Масандрі, Ай-Данилі він розбивав виноградники, висаджуючи найкращі французькі, рейнські, іспанські та грецькі лози. У Ай-Данилі, найбільшому маєтку, був влаштований перший в Криму винний льох.

- відтворює зображення портрета М.С.Воронцова роботи Ф.Крюгера.

Об'єкти авторського права, що перейшли в суспільне надбання не можуть бути зареєстрованими як знак для товарів і послуг, тому що використання їх в якості знака може негативно сприйматись в суспільстві.

- для всіх товарів 33 класу Міжнародної класифікації товарів і послуг для реєстрації знаків (далі – МКТП), крім «горілка виноградна», зазначення щодо якої наявне в складі позначення, воно є оманливим.

02.10.2013 заявниками – Голубенком О.Б. та Балінченком О.П. (далі – апелянти) подано заперечення проти рішення Державної служби від 05.08.2013 про відмову в реєстрації знака «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № т 2012 16537.

У запереченні апелянти просили відмінити рішення Державної служби і зареєструвати знак за заявкою № т 2012 16537 відносно товару 33 класу МКТП – «горілка виноградна».

Позиція апелянтів ґрунтувалася на таких доводах.

Напис «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА», зображення портрета М.С.Воронцова, зображення фамільного герба графа Воронцова та декоративні елементи, що входять до складу заявленого позначення, не можуть суперечити публічному порядку, принципам гуманності і моралі, оскільки не спрямовані на порушення конституційних прав і свобод людини і громадянина, на знищення, пошкодження майна фізичної або юридичної особи, держави, Автономної Республіки Крим, територіальної громади і не спрямовані на заволодіння майном; не належать до позначень порнографічного характеру, не містять антидержавних, расистських лозунгів, емблем та найменувань екстремістських організацій, нецензурних слів та виразів.

Прямі нащадки графа Воронцова М.С. по чоловічій лінії відсутні. Зі смертю у 1882 році єдиного бездітного сина Семена Воронцова чоловіча лінія графа М.С.Воронцова припинилась.

Апелянти також вказують на те, що вони керуються бажанням звернути увагу українців на заслуги М.С.Воронцова у справі розробки високоякісних алкогольних напоїв, зокрема, виноградної горілки, надати їм належну оцінку, привернути увагу до цінних розробок минулого, що не може сприйматися суспільством негативно.

25.04.2014 колегією Апеляційної палати прийнято рішення задовольнити заперечення апелянтів та зареєструвати знак «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № т 2012 16537 для скороченого переліку товарів 33 класу МКТП – «горілка виноградна».

При прийнятті рішення колегія Апеляційної палати врахувала положення чинного законодавства у сфері інтелектуальної власності з питань правової охорони знаків для товарів і послуг та авторського права, норм чинного законодавства України щодо публічного порядку, а також надані апелянтами відомості та фактичні обставини, що свідчили на користь реєстрації заявленого позначення.

08.05.2014 Головою Державної служби було внесено протест на вказане рішення на тій підставі, що рішення колегії Апеляційної палати прийнято з порушенням норм пункту 1 статті 5 та пункту 4 статті 6 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (далі – Закон), оскільки не містить

достатньої доказової бази для відміни рішення Державної служби від 05.08.2013 про відмову в реєстрації знака «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № m 2012 16537.

Відповідно до пункту 1 статті 5 Закону правова охорона надається знаку, який не суперечить публічному порядку, принципам гуманності і моралі та на який не поширюються підстави для відмови в наданні правової охорони, встановлені Законом.

Пунктом 4.3.1.1 Правил складання, подання та розгляду заявки на видачу свідоцтва України на знак для товарів і послуг, затверджених наказом Державного патентного відомства України від 28.07.1995 № 116, в редакції наказу Державного патентного відомства України від 20.09.1997 № 72 із змінами, внесеними наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту від 14.06.2011 № 578 (далі – Правила), встановлено, що під час перевірки позначення, заявленого на реєстрацію як знак, щодо наявності підстав для відмови у наданні правової охорони, відповідно до пункту 1 статті 5 Закону, встановлюється: чи не належить заявлений знак до позначень порнографічного характеру, чи не містить антидержавних расистських лозунгів, емблем та найменувань екстремістських організацій, нецензурних слів та виразів тощо.

Публічний порядок (public policy) - понятие, выражающее соблюдение общественных интересов (Бизнес. Толковый словарь. — М.: "ИНФРА-М", Издательство "Весь Мир". Грэхэм Бетс, Барри Брайндли, С. Уильямс и др. Общая редакция: д.э.н. Осадчая И.М.. 1998).

Під публічним порядком розуміється основоположну морально-етичну категорію, що забезпечує функціонування визнаних державою суспільних зв'язків та соціальну спрямованість механізмів їх регулювання.

Правові засади щодо дотримання публічного порядку та захисту моральності в Україні визначені Конституцією України, іншими законодавчими актами України, а також загальновизнаними нормами і принципами міжнародного права.

Цивільний кодекс України (далі – ЦКУ) регулює особисті немайнові та майнові відносини (цивільні відносини), засновані на юридичній рівності, вільному волевиявленні, майновій самостійності їх учасників. Він також встановлює основні положення про правочини.

Оскільки відповідно до частини першої статті 202 ЦКУ дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків, є правочином, то подання заявки на знак можна вважати правочином, спрямованим на набуття права інтелектуальної власності на знак.

Згідно з частиною другою статті 228 ЦКУ правочин вважається таким, що порушує публічний порядок, якщо він був спрямований, зокрема на порушення конституційних прав і свобод людини та громадянина. Виходячи з наведених норм, під порушенням публічного порядку слід розуміти порушення публічних нормативно-правових актів: антимонопольного та іншого публічно-правового законодавства.

У Коментарі до Паризької конвенції проф. Г. Боденхаузена, який є офіційним коментарем до всіх статей Паризької конвенції про охорону промислової власності, зазначено наступне: «знаком, що суперечить публічному порядку, може бути знак, який не відповідає фундаментальним правовим і соціальним концепціям даної країни».

Колегія Апеляційної палати з розгляду протесту зазначає, що апелянти є розробниками виноградного винного міцного напою «Стара виноградна горілка графа М.С.Воронцова». Рецептuru цього напою була розроблена ними на підставі вивчення і відновлення старовинних рецептів, за якими випускались напої у маєтку графа Воронцова.

Апелянтами є: директор Державного підприємства «Сімферопольський виноробний завод», який на цій посаді та на посаді керівника «Кримрадгоспвинпрому» за радянських часів багато зробив для розвитку галузі виноробства в Криму; та керівник Воронцовського палацу-музею в Алупці, нині Алупкінського державного палацо-паркового музею-заповіднику, який є найбільш відвідуваним пам'ятником архітектури Криму. Палац був збудований в 1828-1848 рр. за проектом Едуарда Блора (1789-1879), одного з найкращих англійських архітекторів, для генерал-губернатора Новоросійського краю графа М.С.Воронцова.

Апелянти у запереченні зазначали, що реєструючи заявлене позначення вони керуються бажанням звернути увагу українців на заслуги М.С.Воронцова у справі розробки високоякісних алкогольних напоїв, повернути увагу до цінних розробок минулого.

За відомостями з доступних інформаційних джерел з винограду, зібраного на власних виноградниках графа Воронцова, готувалися в основному столові білі та червоні вина, на пляшках яких розміщувався надпис «Витримане в підвалах Воронцова». З роками покращувалася якість, успішно розвивався десертний напрям. Малоцікаві вина на закладку в підвали не йшли, а перекурювались на високої якості горілку, яка продавалася під маркою «Воронцовська старка» і трохи нагадувала коньяк («Масандра» www.kolokray.com, «Виноделие в Крыму» www.bar.lv).

Розглянувши вище викладені обставини, колегія Апеляційної палати з розгляду протесту вважає, що відтворення імені і прізвища відомої в Україні особи, а саме М.С.Воронцова, на етикетці, якою маркується горілка виноградна, рецептuru якої була розроблена на підставі відновлення старовинних рецептів, за якими випускались напої у маєтку графа Воронцова, в даному випадку не буде принижувати гідність цієї особи, ураховуючи її вплив на розвиток виноробства. Тому колегія Апеляційної палати з розгляду протесту вважає, що заявлене позначення не є таким, що суперечить публічному порядку.

Відповідно до абзацу третього пункту 4 статті 6 Закону не реєструються як знаки позначення, які відтворюють назви відомих в Україні творів науки,

літератури і мистецтва або цитати і персонажі з них, твори мистецтва та їх фрагменти без згоди власників авторського права або їх правонаступників.

Колегія Апеляційної палати з розгляду протесту під час перевірки правильності застосування наведеної у висновку експертизи підстави для відмови в реєстрації знака, передбаченої пунктом 4 статті 6 Закону проаналізувала зміст прав на знак для товарів і послуг та зміст авторського права на твір, а також зображення заявленого позначення та зазначає наступне.

Заявлене позначення «» є комбінованим і представляє собою графічну композицію, до складу якої входять словесний та зображувальні елементи.

Словесна частина складається зі слів, написаних літерами кириличної абетки – «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА», виконаних оригінальним шрифтом, великими (прописними) літерами. Словесний елемент розташований у три рядки.

Зображувальна частина заявленого позначення складається з зображення фрагмента портрета М.С.Воронцова, зображення фамільного герба графа Воронцова, праворуч від портрета Воронцова зображено виноградне гроно. Ці елементи розташовані на тлі блакитного неба та Південного фасаду Воронцовського палацу. Знак заявлено у білому, чорному, сірому, темно-сірому, брудно-рожевому, червоному, золотавому, брудно-зеленому, блакитному, бежевому, світло-коричневому, зеленому, коричневому та жовтому кольорах.

Крім того, колегія проаналізувала деталі, з яких складається заявлене позначення у вигляді етикетки, та виявила, що апелянти методом компіляції створили власну композицію, авторами якої є вони самі. Авторське право на зображувальну композицію належить апелянтам. Колегія з розгляду протесту також має зауважити, що у створеній апелянтами композиції відсутні будь-які елементи, які могли б спотворювати, принижувати або будь-яким іншим чином завдавати шкоди особистості як М.С.Воронцова так і автору портрету (Ф.Крюгеру).

Матеріали справи свідчать про відсутність прямих нащадків графа Воронцова М.С. по чоловічій лінії. Лист Кримської республіканської установи «Алупкінський палацово-парковий музей-заповідник» Міністерства культури Автономної Республіки Крим № 18 від 16.01.2014 підтверджує, що чоловіча лінія М.С.Воронцова припинилася у травні 1882 року зі смертю його єдиного бездітного сина Семена Воронцова. Прізвище та титул успадкували онуки Воронцова М.С., діти його доньки Софії Воронцової, які потомства не залишили.

Датою смерті автора портрета М.С.Воронцова Франца Крюгера є 21.01.1857. Отже, дія майнових авторських прав, тобто виключне право на дозвіл чи заборону використання твору іншими особами (у тому числі і відтворення) припинилась.

Відповідно до статті 30 Закону України «Про авторське право і суміжні права» закінчення строку дії авторського права на твори означає їх перехід у суспільне надбання. Згідно зі статтею 1 цього Закону суспільне надбання - твори і об'єкти суміжних прав, строк дії авторського права і (або) суміжних прав на які закінчився. Твори, які стали суспільним надбанням, можуть вільно, без виплати авторської винагороди, використовуватися будь-якою особою, за умови дотримання особистих немайнових прав автора, передбачених статтею 14 цього Закону.

Суспільне надбання (*public domain*) є сукупністю знань (зокрема, у таких творчих галузях як література, мистецтво, музика та наука), стосовно яких жодна юридична чи фізична особа не має і не може мати виключних майнових прав (Вільна енциклопедія «Вікіпедія»).

Стаття 15 Закону України «Про авторське право і суміжні права» визначає дії, що вважаються використанням творів: їх відтворення, публічна демонстрація і публічний показ, включення творів як складових частин до збірників, антологій, енциклопедій, інші визначені цією статтею дії.

Таким чином, оскільки законодавство про авторське право передбачає вільне використання творів, які перейшли у суспільне надбання, то відповідно будь-яка особа може без дозволу чи згоди автора здійснювати будь-яку з вищезазначених дій по відношенню до таких творів.

Права власника свідоцтва на знак визначені статтею 16 Закону. Відповідно до пункту 2 цієї статті свідоцтво надає його власнику право використовувати знак та інші права, визначені цим Законом. Пунктом 4 цієї статті визначено дії, які вважаються використанням знака: нанесення його на будь-який товар, для якого знак зареєстровано, упаковку, в якій міститься такий товар, вивіску, пов'язану з ним, етикетку, нашивку, бирку чи інший прикріплений до товару предмет, зберігання такого товару із зазначеним нанесенням знака з метою пропонування для продажу, пропонування його для продажу, продаж, імпорт (ввезення) та експорт (вивезення); застосування його під час пропонування та надання будь-якої послуги, для якої знак зареєстровано; застосування його в діловій документації чи в рекламі та в мережі Інтернет.

Відповідно до пункту 5 цієї статті свідоцтво надає його власнику виключне право забороняти іншим особам використовувати без його згоди, якщо інше не передбачено цим Законом:

- зареєстрований знак стосовно наведених у свідоцтві товарів і послуг;
- зареєстрований знак стосовно товарів і послуг, споріднених з наведеними у свідоцтві, якщо внаслідок такого використання можна ввести в оману щодо особи, яка виробляє товари чи надає послуги;

позначення, схоже із зареєстрованим знаком, стосовно наведених у свідоцтві товарів і послуг, якщо внаслідок такого використання ці позначення і знак можна сплутати;

позначення, схоже із зареєстрованим знаком, стосовно товарів і послуг, споріднених з наведеними у свідоцтві, якщо внаслідок такого використання можна ввести в оману щодо особи, яка виробляє товари чи надає послуги, або ці позначення і знак можна сплутати.

При цьому, виключне право власника свідоцтва забороняти іншим особам використовувати без його згоди зареєстрований знак не поширюється на здійснення будь-якого права, що виникло до дати подання заявки або, якщо було заявлено пріоритет, до дати пріоритету заявки (пункт 6 статті 16 Закону).

На підставі наведених вище правових норм, що визначають зміст дій щодо використання об'єктів авторського права (творів) та знаків для товарів і послуг, а також обставин справи колегія Апеляційної палати з розгляду протесту констатує.

Заявлене позначення містить в своєму складі фрагмент твору, який перейшов у суспільне надбання і може використовуватися будь-ким за власним розсудом, не порушуючи при цьому особистих немайнових прав автора. При цьому, апелянтами твір (портрет) не було перекручено чи не спотворено та не зроблено будь-яких дій, що може зашкодити честі і репутації його автора, а отже вимогу статей 14 та 30 Закону України «Про авторське право і суміжні права» апелянтами дотримано.

З огляду на зміст прав на знак для товарів і послуг, визначених Законом, до правомочностей власника свідоцтва на знак не належать ті, що визначені Законом України «Про авторське право і суміжні права» щодо суб'єкта авторського права – автора твору, при переході твору в суспільне надбання не вбачається жодних підстав для можливості перешкоджання власником свідоцтва на знак вільному використанню такого твору, тобто його відтворенню (тиражуванню), публічній демонстрації, публічному показу, включенню цього твору як складової частини до збірників, антологій, енциклопедій, здійсненню інших дій, визначених статтею 15 Закону України «Про авторське право і суміжні права».

Отже, реєстрація на ім'я апелянтів комбінованого знака, до складу якого як елемент входить фрагмент портрета М.С.Воронцова роботи художника Ф.Крюгера, на думку колегії Апеляційної палати з розгляду протесту, не може призвести до обмеження правомірного використання зазначеного твору іншими особами та порушення принципу вільного використання твору живопису, який за законодавством про авторське право перейшов у суспільне надбання.

З огляду на зазначене, колегія з розгляду протесту вважає, що відтворення в заявленому позначенні зображення портрета М.С.Воронцова роботи Ф.Крюгера, не буде негативно сприйматись в суспільстві, адже реєстрація такого позначення не може посягати на суспільний характер самого витвору мистецтва, який як і раніше може вільно використовувати,

відтворювати та застосовувати в якості основи для похідного витвору будь-яка особа.

Відповідно до пункту 2 статті 6 Закону не можуть одержати правову охорону позначення, які є оманливими або такими, що можуть ввести в оману щодо товару, послуги або особи, яка виробляє товар або надає послугу.

Згідно з пунктом 4.3.1.9 Правил до позначень, що є оманливими або такими, що можуть ввести в оману щодо товару, послуги або особи, яка виробляє товар або надає послугу, відносяться позначення, які породжують у свідомості споживача асоціації, пов'язані з певною якістю, географічним походженням товарів або послуг або з певним виробником, які насправді не відповідають дійсності.

Позначення може бути визнане оманливим або таким, що здатне вводити в оману, коли є очевидним, що воно в процесі використання як знака не виключає небезпеку введення в оману споживача.

Оманливі позначення – позначення або його елементи, які містять відомості, що однозначно сприймаються споживачем як неправдиві, неправильні, або як такі, що не відповідають реальним фактам щодо властивостей або інших якісних характеристик товарів або характеру послуг, походження товарів або послуг, а також відомості, що спотворюють істину, або свідомо видаються як істинні. Якщо такі відомості у позначенні є очевидним фактом і не потребують доказів або пояснень, позначення в цілому вважається оманливим.

Апелянти подали на реєстрацію заявлене позначення відносно таких товарів 33 класу МКТП: «Алкогольні напої (крім пива); бренді; горілка; горілка виноградна; перегінні алкогольні напої; коньячні напої; коньячний спирт; коньяк; стара виноградна горілка».

Листом від 27.01.2014 (вх. № 1611 від 04.02.2014) апелянти скоротили цей перелік товарів 33 класу МКТП до наступного: «горілка виноградна».

Апелянти провели значну підготовчу роботу, проведену для початку випуску напою виноградного винного міцного «Виноградна горілка графа М.С.Воронцова»: розроблені та підготовлені до погодження та затвердження проекти Технічних умов ТУ У 11.0-001:2014 «Напої виноградні винні міцні» та Технологічної інструкції на виробництво напою виноградного винного міцного «Виноградна горілка графа М.С.Воронцова» («Виноградная водка графа М.С.Воронцова»). Рецепт розроблена за результатами вивчення старовинних рецептів з метою збереження культурного спадку виноробства, відновлення унікального напою, розширення асортименту якісних вітчизняних товарів.

Колегія дослідила можливість введення в оману споживача щодо зазначеного апелянтами товару, та дійшла висновку, що заявлене позначення не є оманливим відносно скороченого переліку товарів 33 класу МКТП.

Колегія Апеляційної палати з розгляду протесту, розглянувши всі обставини апеляційної справи, враховуючи положення чинного

законодавства в сфері інтелектуальної власності з питань правової охорони знаків для товарів і послуг та авторського права, норм щодо публічного порядку, вирішила за можливе надати правову охорону заявленому позначенню «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № т 2012 16537 відносно скороченого переліку товарів 33 класу МКТП, а саме: «горілка виноградна».

За результатами розгляду заперечення, керуючись Законом України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», Законом України «Про авторське право і суміжні права», Регламентом Апеляційної палати Державної служби інтелектуальної власності України, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 15.09.2003 № 622, колегія Апеляційної палати з розгляду протесту

в и р і ш и л а:

1. Заперечення Голубенка О.Б., Балінченка О.П. задовольнити.
2. Рішення Державної служби від 05.08.2013 про відмову у реєстрації знака для товарів і послуг «ВИНОГРАДНАЯ ВОДКА ГРАФА М.С.ВОРОНЦОВА, зобр.» за заявкою № т 2012 16537 відмінити.
3. Зареєструвати, за умови сплати заявниками збору за публікацію відомостей про видачу свідоцтва та державного мита за видачу свідоцтва України (адміністративного збору), знак для товарів і послуг за заявкою № т 2012 16537 відносно скороченого переліку товару 33 класу МКТП – горілка виноградна.

Рішення набирає чинності з дати його затвердження наказом Державної служби інтелектуальної власності України.

Головуючий колегії

І.О.Шатова

Члени колегії

О.В.Жмурко

О.С.Кулик